

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Crux Justi Tobiaë: lib. Tob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

Ratioci-
natio ex
his gestis.

premere prohibebantur: eaq; unquam
potiundi spes eis omnis, una cum vita
præscindebatur. Cum hi viri Principes,
tanti Dei servi, in pœnam cujus huma-
na imbecillitas culpam vix aut ne vix
quidem ullam cognoscere potuit, à ter-
râ promissionis excludantur, nos, quo-
rum manifesta prostant delicta quam-
plurima, ità rigide judicandi, quam ade-
undæ aliquando cœlestis hæreditatis
spem aut concipere, aut alere poterimus?
Adorantes proindè justissima
sensa tua Domine, deprecamur humili-
mè ne intres nobis cum in iudicium ta-
le tuum.

C R U X

Justi Tobia.

Libro ejus.

Celebris justitiâ Tobias; qua vis in for-
tuna memor Domini ex toto corde
suo, veritatis viam nunquã deseruit. Fili-
um suum ab infantia timere Deum do-
cuit & abstinere ab omni peccato. Ope-
ribus Caritatis ac misericordiæ diu no-
ctuque jugiter intentus, dividebat uni-
cuique prout poterat, de facultatibus
suis: esurientes alebat, nudisq; vestimen-

ta præbebat; & mortuis atq; occisis sepulturam sollicitè exhibebat. A Salmanasar Assyriorum rege, unà cum uxore & filio ducitur in captivitatem, a deoq; ad Crucigerorum agmen erat hæc calamitas cum pluribus aliis ei communis: Mox singularem eidem infert Rex Senacherib, qui tulit omnem substantiam ejus, & jussit eum occidi, eò quòd sepeliret corpora à Rege occisorum: cum, uxore & filio fugiens nudus latuit; quia multi diligebant eum. Occiso à filiis rege reversus est Tobias in domum suam, omnisq; illius facultas est ipsi restituta: perrexitq; vacare exercitiis consuetis misericordiæ ac charitatis fatigatus quadam die à sepultura cum jactasset se juxta parietem & obdormisset; ex nido hirundinum dormienti illi calida stercorea inciderunt super oculos ejus, & factus est cæcus. Hanc tentationem (testatur scriptura) ideo permisit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ illius, sicut & Sancti Job. Nam cū ab infantiâ suâ semper Deum timuerit & mandata ejus custodierit, non est contristatus contra Deum, quod plaga cæcitatatis evenerit ei sed immobili in Dei

*Ducitur
in capti-
vitate*

*Spoliatur
bonis ad-
igitur su-
gam.*

*Cæcitate
affligitur*

*à suis pa-
tribus.*

timore permansit, agens gratias Deo
omnibus diebus vitæ suæ sicut beato Job
insultabant Reges, ita isti Parentes &
cognati ejus irridebant vitam illius dicen-
tes: ubi est spes tua, pro qua eleemosinæ
& Sepulturas faciebas? Tobias verò in-
crepabat eos dicens: nolite ita loqui,
quoniam filii Sanctorum sumus, & vitam
illam expectamus quam Deus daturus est
his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo.
Ad hæc uxor ejus irata respondit: ma-
nifestè vana facta est spes & tua eleemo-
sinæ his & tuæ modò apparuerunt: atque
aliis hujuscemodi verbis exprobrabat
ei. Tunc Tobias ingemuit & cepit orare
cum lacrymis. Dicens: Justus es Domine,
& omnia judicia tua vera sunt; & omnes
viæ tuæ misericordia & veritas & judi-
cium; & nunc Domine memor esto mei,
& secundum voluntatem tuam fac me-
cum & præcipe in pace recipi spiritum
meum expedit enim mihi mori, magis
quam vivere.

*expetit
mortem.*

Itaque sperans exaudiendam oratio-
nem suam, erudit filium, quomodo se
mortuo vitam instituire debeat: mittit-
que ad mutuum à Gabelo recipiendum.
Raphaëli peregrinantis comiti, dum la-
lu-

lutasset Tobiam dixissetque Gaudium tibi sit semper; res pondit Tobias: quare gaudium mihi erit, qui in tenebris se-
deo, & lumen caeli non video. Bene am-
buletis, & sit Deus in itinere vestro, &
angelus ejus comitetur vobiscum, &
dixit filius vale Patri suo, & matri suae,
& ambulaverunt ambo simul.

Hic jam crux nova inquietæ sollicitu-
dinis erigitur: Cum profecti essent cœ-
pit mater ejus flere & dicere; baculum
senectutis nostræ tulisti & transmisisti
à nobis: utinam nunquam fuisset ipsa
pecunia pro quâ misisti eum. Sufficiebat
enim nobis paupertas nostra, ut divitias
computaremus hic: quod videamus fi-
lium nostrum dixitq; ei Tobias: noli fle-
re, salvus perveniet filius noster & salvus
revertetur ad nos: & oculi tui videbunt
illum: credo enim quod angelus Dei,
bonus comitetur ei; & bene disponat
omnia, quæ circa eum geruntur; ita ut
eum gaudio reveratur ad nos. Ad hanc
vocem cessavit mater ejus flere, & tacuit.
Cum verò moras faceret causa nuptia-
rum; sollicitus erat Pater ejus dicens: pu-
tas, quare moratur filius meus? aut qua-
re detentus est ibi, putasne Gabrielus mor-

Lugor
mater ab-
legatum
filium.

Peplorant
simul &
Tobias &
Hanna
longiorena
filii mo-
ram.

tuus est? & nemo reddet ei pecuniam? *cœpit accedem contristari nimis, & Hanna uxor ejus cum eo: & cœperunt ambo simul: eò quod die statuto minime reverteretur Filius eorum ad eos: flebat Mater ejus irremediabilibus lacrymis, & dicebat: Heu mihi! Fili mi, ut quid te misimus peregrinari? lumen oculorum nostrorum; baculum senectutis nostræ; solatium vitæ nostræ; spem posteritatis nostræ, omnia simul in te uno habentes, te non debuimus dimittere ire à nobis. Cui dicebat Tobias: tace, & noli turbari; sanus est Filius noster; satis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum. Illa autem nullo modo consolari poterat: sed quotidie exiliens circumspiciebat & circumibat vias omnes, per quas spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem. Sic Hanna sedebat quotidie secus viam, in supercilio montis, unde respicere poterat de longinquo: & dum ex eodem loco specularetur adventum ejus, vidit à longè, & ilico cognovit venientem Filium suum, currensque nunciavit viro suo, dicens; ecce venit Filius tuus: & consurgens cæcus Pater*

*Hanna
quotidie
præstola-
tur ex
monte re-
ditum Fi-
lii.*

*Excipi-
tur redux*

Pater ejus cœpit offendens pedibus cur-
 rere, & data manu puero, occurrit ob-
 viam Filio suo: & suscipiens osculatus
 est eum, cum uxore sua, & cœperunt
 flere præ gaudio, cumque adorassent
 Deum, & gratias egissent, confede-
 runt. Tum sumens Tobias de felle pis-
 cis, linivit oculos Patris sui, & sustinuit
 quasi dimidiam ferè horam: & cœpit
 albugo ex oculis ejus quasi membrana
 ovi egredi, quam traxit ab oculis ejus,
 statimque visum recepit: & glorifica-
 bant Deum: dicebatque Tobias: *Be-
 nedico te Domine Deus Israel, quia tu
 castigasti me, & tu salvasti me: Et ec-
 ce ego video Tobiam Filium meum. In-
 gressa est etiam post septem dies Sara
 uxor Fili ejus, & omnis familia, & pe-
 cora sana, & cameli, & pecunia multa
 uxoris, sed & illa pecunia quam rece-
 perat à Gabelo: & narravit parenti-
 tibus suis omnia beneficia Dei, quæ
 fecisset circa eum, per hominem, qui
 eum duxerat: & vocantes eum, Pa-
 ter scilicet & Filius, rogare cœperunt,
 ut dignaretur dimidiam partem omni-
 um, quæ attulerant, acceptam habere:
 tunc dixit eis occultè: Benedicite De-*

*Curatur
 cecitas*

*Manifes-
 tat se Ra-
 phaël.*

um Cœli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam: manifesto ergo vobis veritatem: quando orabas cum lacrymis & sepeliebas mortuos, & delinquebas prandium tuum, ego obtuli orationem tuam Domino: *Et quia acceptus eras Deo necesse fuit, ut tentatio probaret te* & nunc misit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à Dæmonio liberarem; ego enim sum Raphael Angelus, unus de septem, qui astamus ante Dominum, Pax vobis, nolite timere: Benedicite Deum, & enarrate omnia mirabilia eius: & cum hoc dixisset, ab aspectu illorum ablatum est, tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum, & exurgentes narraverunt omnia mirabilia eius. Hic jam experitur tota Tobie domus veritatem eius, quod paulò ante conjugium suum in oratione persistens cum lacrymis Sara nova junioris conjugis, loquebatur ad Dominum: Tob. 3. Hoc autem pro certo habet omnis, qui te colit: quod vita eius, si in probatione fuerit, coronabitur: si autem in tribulatione fuerit liberabitur & si in corruptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit.

cebit, non enim delectaris in perditionibus nostris ; quia post tempestatem tranquillum facies, & post lacrymationem & fletum, exultationem infundis : sit nomen tuum Deus Israel benedictum in sæcula.

C R U X

Iustæ Castæque Susannæ.

Daniel. 13.

Ingredimur pomarium Joachim ad omnem amœnitatem confitum ; in illo, quod insolens est, cruces excrescere horridas admirabimur. Profectò quæ indè prima portanda Susannæ defertur! nisi à Deo, qui masculum virtutis robur in famulâ suâ latere cognoverit, præparata sciretur, minus apta fœmineis humeris, iustoque gravior videri potuisset. Susanna delicata nimis & pulchra facie, Domina inter omnes honorabilior, dives valde, & quoniam parentes illius, cum essent iusti, erudierant filiam suam secundum legem Moyses, erat timens Deum. Cum vellet lavari in pomario reperit se
*Tentatur
 castimo-
 an*

nia.